

“Trăiți ca oamenii liberi,
dar nu ca și cum ați avea
libertatea drept
acoperământ al răutății, ci
ca slujitori ai lui
Dumnezeu” (I Petru 2, 9)

Parohia ortodoxă română “Sfântul Dumitru” (New York City) Buletin parohial

Nr. 38 / 2024 Buletin trimestrial

Sărbătoarea *Botezului Domnului*

Sărbătoarea *Botezului Domnului*, numită și *Epifania sau Teofania*, este una dintre cele mai mari sărbători ale creștinătății. Ea are o semnificație deosebită pentru viața creștină, deoarece nimeni nu poate deveni creștin fără Botez.

Taina Sfântului Botez este poarta de intrare în Biserică și în Împărăția cerurilor. Știm aceasta din convorbirea Mântuitorului Iisus Hristos cu unul din învățații Legii vechi, și anume cu Nicodim, care era un om înțelept și duhovnicesc. Iisus îi spune acestuia că „*de nu se va naște cineva de sus, nu va putea să vadă Împărăția lui Dumnezeu*” (Ioan 3, 3). La întrebarea lui Nicodim: cum va putea un om în vârstă să se nască din nou?, Mântuitorul îi răspunde: „*De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în Împărăția cerurilor*” (In. 3, 5).

Așadar, **Taina Sfântului Botez este taina nașterii din nou, taina nașterii duhovnicești** a persoanei. Prin nașterea biologică sau trupească, omul se naște pentru viața aceasta pământească și merge spre moarte din cauza păcatului strămoșesc care s-a transmis tuturor oamenilor ca predispoziție sau înclinație spre păcat. Deci, cine se naște fizic întru Adam, ca om, se naște pentru a muri fizic, însă cine se naște spiritual întru Hristos prin Botezul cu apă și Duh Sfânt, se naște pentru a trăi veșnic, potrivit cuvintelor Mântuitorului: „*Cel ce crede în Mine, chiar de va muri, va fi viu*” (Ioan 11, 25). De aceea, Sfântul Apostol Pavel ne spune: „*Precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia*” (I Corinteni 15, 22). Deci, în Taina Sfântului Botez se pregătește începutul învierii oamenilor, mai întâi învierea sufletului din păcat, prin credință, viață curată și fapte bune, iar apoi, la Învierea cea de obște, și învierea trupului din stricăciune, pentru a trăi veșnic în iubirea Preasfintei Treimi. Așadar, legătura tainică între Botezul din Biserică și începutul intrării omului în Împărăția cerurilor este conținutul cel mai profund al Tainei Sfântului Botez. Nimeni nu poate intra în Împărăția cerurilor dacă nu se naște *din apă și din Duh* în Biserică.

Apa este folosită la Botez pentru a arăta că după cum ea este element esențial pentru viața trupului, tot așa este Duhul Sfânt necesar pentru viața spirituală a ființei umane, atât pentru suflet, cât și pentru trup, întrucât Duhul Sfânt îi dăruiește omului harul înfierii, îl curățește de toată întinăciunea, îl conduce la înviere și îi dăruiește viața veșnică în lumina Sfintei Treimi.

Botezul Mântuitorului Iisus Hristos este pregătire pentru Botezul creștin. Hristos nu avea nevoie să fie botezat de către Ioan, pentru că era fără de păcat, dar întrucât a luat asupra Sa condiția umană, adică a intrat în lumea marcată de păcat și moarte, El Se botează pentru mântuirea oamenilor, pentru a arăta fiecărui om că are nevoie de curățire și de schimbare. Această schimbare sau înnoire înseamnă că omul cel vechi al păcatului

neascultării trebuie să moară, ca să se nască omul cel nou care trăiește veșnic în comuniune de ascultare și iubire cu Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Sărbătoarea Botezului Domnului, a Epifaniei sau a Teofaniei, este și sărbătoarea arătării Preasfintei Treimi, pentru că la Botezul Domnului S-a arătat, deodată, lucrarea Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh. Această minune dumnezeiască s-a făcut când Mântuitorul Iisus Hristos a ieșit în public și S-a botezat în apele Iordanului, la vârsta de 30 de ani. Atunci, deodată cu Persoana lui Dumnezeu Fiul devenit Om din iubire pentru oameni, Se arată și Celelalte două Persoane ale Preasfintei Treimi. Duhul Sfânt în chip de porumbel coboară peste Fiul lui Dumnezeu devenit Om, îndată după ce a ieșit din apele Iordanului, iar glasul Tatălui ceresc se aude zicând: *„Acesta este Fiul Meu cel iubit întru care am binevoit”* (Matei 3, 17). Din acest motiv, *troparul Botezului Domnului* pune accentul tocmai pe **arătarea Preasfintei Treimi:** *„În Iordan, botezându-Te Tu, Doamne, închinarea (adorarea) Treimii s-a arătat, că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Duhul, în chip de porumbel, a adevărit întărirea (tăria) cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, slavă Ție”*.

De la Botezul Domnului am învățat, în mod deosebit, că Fiul lui Dumnezeu întrupat, Iisus Hristos, este *Unul din Sfânta Treime*. Taina aceasta a cunoscut-o mai întâi Maica Domnului, când îngerul i-a spus cum va naște un Prunc, deși ea nu a cunoscut bărbat, și anume: *„Duhul Sfânt Se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și Sfântul care Se naște din tine Fiul lui Dumnezeu Se va chema”* (Luca 1, 35). Vedem așadar că întreaga Sfântă Treime a lucrat întruparea sau înomenirea Fiului, deși numai Fiul S-a făcut Om.

Însă, la Botezul Domnului Iisus Hristos în Iordan, ceea ce știa numai Maica Domnului s-a arătat public, când Fiul Care S-a făcut Om este însoțit și confirmat de glasul Tatălui din ceruri: *„Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru care am binevoit”* (Matei 3, 17), și de către Duhul Sfânt Care coboară peste El sub formă de porumbel. Deci, am putea spune că sărbătoarea *Botezul Domnului, Epifania* sau *Teofania*, este și serbare a arătării Preasfintei Treimi întrucât la Botezul Domnului în Iordan S-a arătat întreaga Sfântă Treime. În lumina Botezului Domnului Hristos înțelegem de ce Botezul creștin se săvârșește în numele Sfintei Treimi, adică *în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh*. Mântuitorul Însuși, la sfârșitul Evangheliei după Matei, înainte de a Se înălța la ceruri, poruncește Apostolilor Săi să meargă și să învețe neamurile credința în Iisus Hristos și *să le boteze în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh* (cf. Matei 28, 19). După cum Sfânta Treime a fost prezentă la Botezul Mântuitorului Hristos, tot așa Sfântă Treime este prezentă și când se botează fiecare om pentru a deveni creștin. Deci, **prin Botezul Său, Mântuitorul Iisus Hristos a pregătit botezul creștin.** În acest sens, Biserica lui Hristos se constituie la Cincizecime prin *Pogorârea Sfântului Duh* peste Apostoli și prin botezul mulțimilor de oameni în numele Sfintei Treimi (cf. Fapte 2, 41). Din acest motiv sărbătoarea Sfintei Treimi este acum îngemănată în calendar cu sărbătoarea Pogorârii Duhului Sfânt sau a Cincizecimii (Luni după Duminica Rusaliilor), iar la rugăciunile începătoare, rugăciunea Preasfântă Treime urmează după rugăciunea Împărate ceresc. Deci, Duhul Sfânt împărtășește iubirea Preasfintei Treimi și face Biserica plină de Sfânta Treime. Când Mântuitorul Iisus Hristos S-a botezat în Iordan de către Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan, Sfântul Ioan a simțit sfințenia Lui și I-a zis: *„Eu*

am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?” (Matei 3, 14), pentru că el s-a născut pe cale naturală și purta în firea lui păcatul strămoșesc, însă Mântuitorul S-a născut fără de păcat, adică mai presus de fire, de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria.

Mântuitorul îi răspunde lui Ioan: „*Lasă acum, că așa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea*” (Matei 3, 15). Cu alte cuvinte, nu este o necesitate ca Iisus Hristos să Se boteze, fiindcă El este fără de păcat, dar întrucât, în mod liber, ia asupra Sa păcatul lumii, *El împlinește dreptatea*, adică voia lui Dumnezeu Tatăl ca Fiul Său să fie Mântuitorul lumii. **El S-a făcut purtătorul condiției umane, al unei vieți care este amestecată cu moartea, pentru ca să dăruiască oamenilor muritori viața Lui cea fără de moarte veșnică.**

Când Mântuitorul Se botează, cerurile se deschid și Duhul Sfânt coboară peste umanitatea lui. Aceasta înseamnă că și atunci când se botează un om, adult sau copil, în Biserică, cerurile se deschid și harul Duhului Sfânt introduce pe om în viața Sfintei Treimi. Preotul care săvârșește Botezul doar arată vizual lucrarea cea nevăzută a Sfintei Treimi, deoarece când se botează un om, adult sau copil, Hristos Domnul, Arhiereul veșnic, îl botează pe acesta prin lucrarea Duhului Sfânt și prin bunăvoința Tatălui.

Ultimele cuvinte din Evanghelia acestei sărbători sunt cheia înțelesului Botezului, și anume: „*Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru care am binevoit*” (Matei 3, 17). **În Dumnezeu Fiul devenit Om, Dumnezeu Tatăl iubește întreaga umanitate.** Prin urmare, când se botează un om, glasul Părintelui ceresc spune tainic: *acesta este fiul Meu cel iubit*, pentru că **Dumnezeu Tatăl cuprinde în iubirea Sa veșnică pentru Fiul Său pe fiecare om botezat, devenit creștin, care poartă numele lui Hristos.**

Când se botează un copil, primește binecuvântare nu numai copilul respectiv, ci și familia și Biserica întregă, pentru că Botezul nu este numai un eveniment personal, ci și unul comunitar, eclesial. Cu fiecare nou botezat se arată o dată în plus iubirea veșnică a Preasfintei Treimi pentru oamenii care doresc bucuria și viața veșnică din Împărăția Preasfintei Treimi.

Din acest motiv, **Botezul este un izvor de mare bucurie pentru familie, pentru parohie și pentru Biserica întregă, sobornicească.**

Copiii care nu sunt botezați, sub pretextul că nu sunt suficient de maturi ca să înțeleagă Taina Botezului, sunt lipsiți de o binecuvântare unică, aceea a unirii lor personale cu Sfânta Treime în Sfânta Biserică, iar dacă se întâmplă să moară nebotezați, ei nu se pot bucura deplin de bucuria vieții veșnice, după cum spun Sfinții Părinți. **Biserica Ortodoxă consideră că trebuie sfințită nu numai viața matură a omului, ci și copilăria și tinerețea lui** Când se botează copilul, în aceeași zi el primește și *Taina Mirungerii*, rostindu-se formula: *pecetea darului Sfântului Duh*. Atunci copilul botezat primește o mulțime de daruri duhovnicești spre a fi cultivate, iar apoi el, mergând la biserică împreună cu mama, tata, bunica și cu alți copii, crește duhovnicește în iubirea de Dumnezeu și de Biserică.

Totodată, în aceeași zi în care copilul primește Botezul și Mirungerea, în mod obișnuit la vârsta de 6 săptămâni, el primește și Sfânta Taină a Euharistiei. Aceasta nu se amână pentru mai târziu sub pretextul că nu o înțelege copilul la vârsta de 6 săptămâni. De fapt, nici la o vârstă înaintată nu înțelegem cum pâinea și vinul se prefac în Trupul și Sângele Domnului, dar înțelegem că în Taina Sfintei Euharistii sau a Sfintei Împărtășanii se află iubirea sfântă a lui Dumnezeu pentru noi, Care ne dăruieste viață veșnică.

Faptul că Biserica botează copiii, îi mirunge și îi împărtășește în aceeași zi arată că

un copil este o persoană umană întreagă. După cum Dumnezeu Copilul, Care S-a născut în peștera din Betleem, era Persoană, tot așa fiecare copil botezat este o persoană pusă în legătură de iubire eternă cu Persoanele Sfintei Treimi. El nu este o parte dintr-un om, ci el este un om întreg, este o persoană și are o valoare unică și eternă. Copilul nu este la început un animal care devine apoi om, ci din momentul conceperii sale, copilul este om, iar prin Botez, el devine persoană binecuvântată, având un nume și un chip îndreptat spre numele și chipul Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, deoarece după chipul Sfintei Treimi a fost creat omul când Dumnezeu a zis: „*Să facem om după chipul și asemănarea Noastră*” (Facere 1, 26), folosind pluralul tainic al lui Dumnezeu Unul și Multiplu, adică Dumnezeu-Treime.

Vedem așadar cât de mare este demnitatea de a fi creștin. Când se botează un om, o ființă biologică rațională devine o ființă teologică, eclesială, purtătoare de Dumnezeu. Copilul botezat este introdus în iubirea Preasfintei Treimi. **El primește numele unui sfânt, pentru a arăta că de fapt calea Botezului este calea sfințeniei vieții prin harul Preasfintei Treimi.**

La Botez, adultul sau copilul, prin nașul său, face un legământ, și anume un legământ pentru toată viața, adică depune voturi baptismale, întrebări și răspunsuri (asemenea voturilor monahale). Prima întrebare: *Te lepezi de satana? și de toate lucrările lui? și de toți slujitorii lui? și de toată slujirea lui? și de toată trufia lui?* Răspuns: *Mă lepăd de satana.* Și apoi la întrebarea: *Te unești cu Hristos?*, răspunsul este: *Mă unesc cu Hristos!* Iar la întrebarea: *Și crezi Lui?*, răspunsul este: *Cred Lui, ca unui Împărat și Dumnezeu!* Toate acestea le făgăduiește cel care se botează sau nașul pentru copil, ca început de viață nouă în Hristos prin harul Duhului Sfânt.

Așadar, toată viața celui botezat trebuie să fie o lucrare sfântă de lepădare de satana și de lucrările lui, adică de păcat, de toată răutatea, și o unire cu Hristos prin împlinirea poruncilor dumnezeiești. În măsura în care omul se leapădă de satana și de toate lucrările lui și se unește cu Hristos, în aceeași măsură el simte bucuria harului și iubirii lui Dumnezeu în viața sa.

De aceea, creștinul adevărat este un om al iubirii jertfelnice și al bucuriei sfinte chiar și atunci când trece prin necazuri. Sfântul Apostol Pavel spune în acest sens: „*Cine ne va despărți pe noi de iubirea lui Hristos? Necazul, sau strâmtoarea, sau prigoana, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia? (...) Nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile, nici înălțimea, nici adâncul și nici o altă făptură nu va putea să ne despartă pe noi de iubirea lui Dumnezeu, cea întru Hristos Iisus, Domnul nostru*” (Romani 8, 35, 38-39). (...).

Sfințirea cea Mare a apei - reînnoire a bucuriei Botezului și sfințire a vieții și activității creștinului în lume. Trebuie să amintim că în ziua sărbătorii *Botezului Domnului*, la finalul Sfintei Liturghii, se săvârșește Sfințirea cea Mare a apei. Această apă pe care Duhul Sfânt o sfințește este apă de binecuvântare, apă de sfințire a sufletului și a trupului și a naturii înconjurătoare, dar și izvor de bucurie pentru oamenii care o primesc cu credință, evlavie și dragoste.

Sfințirea cea Mare a apei sau *Aghiasma Mare*, care se săvârșește numai cu prilejul sărbătorii *Botezului Domnului*, este una dintre cele mai frumoase slujbe ale Ortodoxiei. Ea se săvârșește în afara bisericii pentru că Mântuitorul Iisus Hristos S-a botezat nu într-un

spațiu închis, ci în râul Iordan. De obicei, această slujbă se săvârșește lângă un râu curat sau un izvor, iar dacă nu se poate acolo, aceasta se săvârșește în apropiere de biserică, unde sunt vase multe cu apă, pregătite cu multă grijă și cu multă evlavie pentru momentul acesta sfânt.

Sfințirea cea Mare a apei are mai multe părți, iar prin conținutul ei scoate în evidență mai întâi iubirea lui Dumnezeu pentru oameni, iubire arătată în Întruparea Mântuitorului nostru Iisus Hristos și în Botezul Său în Iordan. De aceea, rugăciunile și cântările acestei zile fac legătura între Nașterea Domnului și Botezul Domnului, dar și între Botezul Mântuitorului și mântuirea oamenilor, a celor care cu credință și bucurie au primit Botezul în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. La sărbătoarea Botezului Domnului se sfințește firea apelor, așa cum ne spune o cântare din această slujbă: „*astăzi se sfințește firea apelor*”. Astfel, Biserica ne arată că Mântuitorul Iisus Hristos este preamărit astăzi în mod deosebit de către întreg Universul, de creația întreagă. De ce? Pentru că El a venit să mântuiască pe oameni, dar și să pregătească un cer nou și un pământ nou. Astăzi se sfințește creația întreagă ca pregătire a ei pentru înnoire și transfigurare în cerul nou și pământul nou din Împărăția cerurilor (vezi cartea *Apocalipsa*, cap. 3). Frumusețea și bogăția rugăciunilor din slujba numită *Sfințirea cea Mare a apei* ne îndeamnă să fim cu luare aminte. Numai atunci primim binecuvântare cu adevărat și ne folosește gustarea apei sfințite, când ascultăm slujba sfințirii ei cu credință, cu frică de Dumnezeu și cu dragoste. Dacă o primim cu credință și cu evlavie, în primul rând, Aghiasma Mare ne sfințește sufletele și trupurile noastre, casele noastre și tot spațiul în care ne desfășurăm activitatea. Prin această sfințire a naturii cu apă sfințită, Biserica Ortodoxă arată că Dumnezeu trebuie mărturisit și laudat nu numai în biserică, ci și în afara ei. Iar noi trebuie să fim creștini nu doar în zi de duminică, ci creștini în toate zilele, în orice loc ne-am afla. Apa sfințită ne aduce aminte că suntem botezați cu apă și cu Duh Sfânt și suntem creștini, fii ai lui Dumnezeu-Tatăl după har în iubirea Lui nesfârșită față de Fiul Său Iisus Hristos Care S-a făcut Om, din iubire pentru oameni și pentru mântuirea lor.

Aghiasma Mare se gustă pe nemâncate timp de opt zile, pentru că ea ne cheamă să căutăm viața și bucuria veșnică în iubirea Preasfintei Treimi (cifra 8 fiind simbolul veșniciei și al infinitului).

În al doilea rând, **Aghiasma Mare ne aduce vindecare de boli sufletești și trupești**. Trăim într-o vreme în care omul este foarte încercat de tot felul de boli sufletești și trupești. Însă boala sufletească cea mai mare este păcatul, adică lipsa de iubire față de Dumnezeu și față de semenii noștri. În acest sens, apa sfințită ne vindecă, întrucât ne înmulțește credința și dragostea față de Dumnezeu și față de semenii noștri.

În al treilea rând, **Aghiasma Mare ne aduce eliberare de patimi și alungarea duhurilor celor rele**. Foarte adesea, omul simte că deși dorește să facă binele, totuși nu are putere suficientă pentru a săvârși binele, deoarece duhul cel rău îl îndeamnă pe om să săvârșască răul. Însă apa sfințită îi dă omului putere să biruiască ispitele și să ducă lupta cea nevăzută împotriva duhurilor rele, prin rugăciune, post, spovedanie și Împărtășanie.

De aceea, să ne rugăm Domnul Iisus Hristos să ne dăruiască bucuria de a fi binecuvântați cu apa sfințită, noi și casele noastre, cei dragi ai noștri și toate activitățile noastre, pentru ca viața noastră să fie lumină din lumina lui Hristos și bucurie din bucuria sfinților, spre slava Preasfintei Treimi și spre a noastră mântuire. Amin.

(PF Daniel, basilica.ro)

CUVÂNT DE FOLOS

Părintele Ilarion de la Muntele Athos spunea:

- Satana la început nu știe care este slăbiciunea noastră, însă, cu timpul, ne știe și ne află punctul slab, ne știe neputința, patima, păcatul, și într-acolo își îndreaptă mereu săgețile, pentru a ne birui. Punctul slab al unora este mâncarea, al altora somnul; pentru alții partea pasională, pentru alții traiul bun; unii au slăbiciunea mâniei, alții pe cea a judecării celorlalți; alții sunt iubitori de bani. Acolo unde te doare cel mai tare, exact acolo te lovește!

- Când satana vede că un om privește spre Dumnezeu, turbează, și, fiindcă este duh, și poate comunica cu noi doar prin intermediul duhului, face singurul lucru posibil pentru el. Și care este acesta? Să pătrundă în cugetul nostru și să ne asalteze cu tot felul de poftes și de gânduri potrivnice lui Dumnezeu. Cu gândul lăcomiei și al foamei atunci când postim; cu gândul desfrânării atunci când trăim în curăție; al oboselii și trândăviei atunci când participăm la slujbe, cu gândul mândriei sau al judecării aproapelui când vrem să săvârșim milostenii sau alte dăruiri, și cu multe alte gânduri, în funcție de slăbiciuni. De aceea trebuie să ne rugăm neîncetat! În special cu Rugăciunea lui Iisus: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul! Doar prin Puterea Numelui Preasfânt al Mântuitorului Iisus Hristos, duhurile necurate pot fi învinse și alungate de la om!

In memoriam

Cu nădejdea învierii, anunțăm trecerea la Domnul a Dr. Cornel Dumitriu, un vechi membru și un susținător important al parohiei noastre.

Născut la 17 martie 1935 în București, Dr. Dumitriu a fost un creștin practicant, cu principii de neclintit, strălucire intelectuală și spirit de luptător. A îmbrățișat întotdeauna provocările intelectuale și i-a plăcut să își împărtășească cunoștințele sau să se angajeze în discuții și dezbateri intelectuale. În 1968, a sfidat fără teamă regimul comunist opresiv, reușind să ajungă în Statele Unite, unde și-a urmat pasiunea pentru chirurgia urologică. Dincolo de expertiza sa medicală, a avut o dragoste insașiabilă pentru filosofie și religie. Dr. Dumitriu nu a fost doar un chirurg distins, ci și un suflet plin de compasiune, care și-a respectat jurământul lui Hipocrate cu maximă seriozitate, punând bunăstarea pacienților săi și a tuturor ființelor umane în centrul practicii sale și al modului său de viață. La 31 octombrie 2023, s-a stins pașnic din viață în somn, lăsând în urmă o moștenire de etică neclintită, curiozitate intelectuală și un angajament neobosit de a îmbunătăți viețile celor pe care i-a atins prin abilitățile sale chirurgicale, intelectul său și voința sa indomptabilă.

Au rămas în urma lui iubita sa soție, doamna Nina, fiul Alex, fiica Michelle și cei cinci nepoți dragi: Andromeda, Apollo, Ayappa, Savitri și Arya. Amintirea Dr. Dumitriu va fi pentru totdeauna o sursă de inspirație pentru cei care au avut șansa de a-l cunoaște, iar contribuțiile sale în domeniile medicinei vor continua să lase o amprentă de neșters asupra generațiilor viitoare.

Dumnezeu să-l ierte și să-l așeze cu sfinții în Împărăția Lui cea Cerească! Sincere condoleanțe familiei îndoliate.

DIN VIATA PAROHIEI

Botezuri

Luca, fiul lui Cristina și Teodor Harasim

Theodore Leonidas, fiul lui Christie și Alexandru Marinescu

Adam, fiul lui Maria și Alexei Căldare

Înmormântări

Cornel Dumitriu (n. 1935)

Parastase & pomeniri

Teodor și Carmen Nastu, Olimpia și Cătălin Manole cu familia, parastas de 7 ani pentru Diana. Daniela și Ovidiu Savin, parastas pentru cei adormiți din familie.

Dr. Florin Șchiopu și Maria Șchiopu, parastas pentru Ioan și toți cei adormiți din familie.

Dr. Gheorghe și Dr. Camelia Ganea parastas pentru mama Teodora.

Viorica Olar, parastas pentru tata și toți cei adormiți din familie.

John și Simona Bindela, parastas pentru părinți, Andrei și Olimpia.

Corina Cotenescu și Martin Kovar, parastas pentru cei adormiți din familie.

Măriuca și Viorel Popescu, parastas pentru sora Anca și cei adormiți din familie.

Cecilia Teodorescu, parastas pentru părinți, pr. Pompiliu și preoteasa Ana, și cei adormiți din familie.

Eugenia Gabrovan, parastas pentru cei adormiți din familie.

Ratia Culețu, pomenire pentru cei adormiți din familie și pt. doamna Anca Salomon.

Dr. Zisu, parastas pentru Teodora și cei adormiți din familie.

Carmen Petre cu familia, parastas pentru soț și cei adormiți din familie.

Teo și Elena Perceleanu, parastas pentru mama Maria.

Silvelin Costinescu, parastas pentru soțul Gheorghe.

Dr. Cristian Ștefan, parastas pentru soție, Dr. Ancuța Ștefan.

Luminița și Cristian Culețu, pomenire pentru Filip și cei adormiți din familie.

Stela Mila, pomenire pentru soțul Haralambie.

Maria Ciugulea, parastas pentru părinți.

Situația financiară Ianuarie—Decembrie 2023

Venituri: **171,624\$**

Cheltuieli curente: **150,760.43\$**

Cheltuieli capitale: **51,075\$** (reparații clădire - 38,000\$; scaune biserică - 12,700; vestminte - 375\$)

Cheltuieli totale: **201,835.43\$**

Deficit: **30,211.43\$**

Alese mulțumiri se cuvin celor care au donat masele din lunile octombrie și decembrie.

Banchetul de hram: Dumitru Babu, Rodica Petrisor, Mariuca Brancoveanu și Viorel Popescu, Anca și Bogdan Stanciu, Mariana Soitu, Marilis și Robert Panullo Șoitu, Adam Stefan și Mariana Vasu. **Tortul:** Stela Mila. **Painea:** Dr. Florin Schiopu. **Flori:** Iuliana Dudi, Violeta Sunda, Rodica Petrisor. **Vin si must:** Bogdan si Svetlana Chintea.

Masa de Sf. Nicolae: Elisabeta Mila.

Mulțumim celor care fac donații sub formă de pledge lunar: Dr. Cornel & Nina Dumitriu, Dumitru & Victoria Ionescu, Gabriela Miller, Cornelia Bațu, Petrina Dawson, Hristu & Violeta Șunda, Sanda Bogdan.

Mulțumim celor care au contribuit la înlocuirea scaunelor din biserică în lunile oct-dec: Adrian și Corina Morar, Marilis și Robert Panullo, Mariana Șoitu, Dumitru Babu.

Mulțumiti celor care au donat Cadouri pentru copii: Luminița și Cristian Culețu; Stela Moldovan, Rodica Petrișor.

Mulțumim lui Nicoleta și Marian Radu pentru **invitațiile de hram și felicitările de Crăciun.**

Mulțumim lui Marilis și Robert Panullo Șoitu pentru **contribuția la renovarea terasei la casa parohială.**

Mulțumim lui Adrian și Daniela Pala pentru **donarea icoanei Maicii Domnului** de la masa pentru prinoase.

Donatii substantiale (peste 1,000\$) în lunile oct-dec: Constantin și Floarea Florescu, Iancu și Simona Bindela, Florin și Simona Vicol, Dr. Florin Șchiopu, Elisabeta Mila, Marilis și Robert Panullo, Dumitru și Victoria Ionescu.

Alese mulțumiri doamnei Violeta Șunda (președinta Consiliului parohial) și doamnei Carmen Fenghea (vicepreședinta Reuniunii de Doamne) precum și tuturor doamnelor și domnilor care au ajutat atât în bucătărie cât și la servirea meselor organizate de către biserică.

CONVOCARE

În conformitate cu *Statutul și Regulamentele Episcopiei Ortodoxe Române din America* (Art. IX, secț. 25), prin prezenta se convoacă: **Adunarea generală a Parohiei „Sf. Mare Mc. Dumitru”, Duminică, 04 februarie 2024, ora 12:00 PM**, cu următoarea ordine de zi:

- 1) Rugăciunea „Împărate ceresc”;
- 2) Apelul nominal al membrilor pe anul 2023;
- 3) Constituirea biroului (prezidiul): un secretar (secretarul Consiliului Parohial), doi controlori ai voturilor;
- 4) Citirea procesului-verbal al ultimei ședințe a Consiliului Parohial;
- 5) Prezentarea, discutarea și aprobarea rapoartelor anuale: preotul paroh; președinta Consiliului Parohial, președinta Reuniunii de Doamne, casierul, controlorii;
- 6) Discutarea și aprobarea Bugetului pentru anul 2024;
- 7) Alegerea Consiliului Parohial;
- 8) Încheierea Adunării;
- 9) Rugăciunea de încheiere.

Tot în data de 4 februarie (ora 2:30 PM), va avea loc și Adunare Generală a Reuniunii de Doamne „Sf. Împ. Constantin și Elena”.